

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงทำให้ทุกคนเยือกเย็นด้วยการประพรมหยดน้ำเย็นแห่งความรู้ให้กับพวกเขา ลูกคือ เทวีแห่งความเยือกเย็นผู้ที่อาบน้ำแห่งความรู้
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงให้ไโแห่งความรู้แก่ลูก
- คำตอบ:** ลูกได้รับไโแห่งความรู้ เพื่อที่จะทำตนเองให้เยือกเย็นก่อน แล้วจึงทำให้ผู้อื่นเยือกเย็นลง เวลานี้ ทุกคนกำลังถูกเผาอยู่ในกองไฟแห่งตัณหา จงนำพวกเขาออกมาจากกองไฟแห่งตัณหา แล้วมานั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และเยือกเย็น พวกเขาจะกลายเป็นเทพ ดังนั้น ลูกจึงต้องจัดหาแห่งความรู้ให้แก่ทุกดวงวิญญาณ และชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ นี่คือการรับใช้ทางจิตของลูก
- เพลง:** ฝนแห่งความรู้จะตกลงบนผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก....

โอมซานติ ฝนนั้นสำหรับผู้ที่อยู่กับพ่อ เวลานี้มีฝนและพ่อ แล้วจะมีฝนจากพ่อได้อย่างไรเล่า ลูกอาจจะรู้สึกแปลกใจใช่ไหม โลกไม่รู้เรื่องเหล่านี้ นี่คือ ฝนแห่งความรู้ ลูกถูกทำให้ นั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ เพื่อจะทำให้ลูกกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น คำตรงข้ามกับคำว่า เยือกเย็น คือ คำว่า “ร้อน” ชื่อของลูกคือ เทวีแห่งความเยือกเย็น ไม่มีมีเพียงเทวีเพียงองค์เดียวเท่านั้น แน่่อนว่ามีเทวีจำนวนมากที่จะทำให้บาร์ดกลับมาเยือกเย็น เวลานี้ ทุกคนกำลังถูกเผาอยู่ในกองไฟแห่งตัณหา ที่นี้ชื่อของลูกคือ “เทวีแห่งความเยือกเย็น” ซึ่งชื่อลูกคือผู้ที่ทำให้ทุกคนเยือกเย็น ลูกคือ เทวีผู้ที่ประพรมหยดน้ำเย็น ลูกๆไปเพื่อที่จะประพรมหยดน้ำ เหล่านี้เป็นหยดน้ำแห่งความรู้ที่ประพรมให้กับดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะอยู่อย่างเยือกเย็น เวลานี้ทั้งโลกอยู่อย่างน่าเกลียดด้วยการอยู่บนกองไฟแห่งตัณหา เวลานี้ลูกๆ ได้รับไโนั้นแล้ว ลูกจะกลับมาเยือกเย็นด้วยไโใบนี้ แล้วลูกยังทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย ผู้นี้(มา มาคือผู้ที่ได้รับไโ)ยังเยือกเย็นด้วยไโใบนี้ ทั้งสองคนกำลังนั่งอยู่ด้วยกัน ไม่มีเรื่องของการที่ลูกต้องทิ้งบ้านและครอบครัวอย่างรักก็ตาม ดอกบัวต้องถูกสร้างขึ้นมาจากดิน และดังนั้นบางคนจึงต้องออกจากบ้าน เพื่ออะไรเล่า เพื่อที่จะนั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ และกลับมาเยือกเย็น ที่นี้เมื่อลูกอยู่อย่างเยือกเย็นเท่านั้น ลูกจึงจะมาเป็นเทพได้ บาบาริธบายว่า ถ้าใครไม่ได้มาเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพราะลูกแล้ว เขาก็จะเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่เป็นของโลกที่เชื่อในพระเจ้าจะไม่ต่อสู้หรือทะเลาะกัน ผู้คนของโลกที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะต่อสู้และทะเลาะกัน ใครคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่ไม่รู้จักพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจากเหนือโลก ผู้เป็นที่รักที่สุดของพวกเขา ในโลกนี้ ทุกบ้านมีความสับสน เพราะพวกเขาเป็น ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าด้วยการลืมนพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้จักพ่อที่ไร้ขีดจำกัดหรือตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน พ่อที่ไร้ขีดจำกัดอธิบายว่า เหตุใดลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ทำไมลูกจึงลืมนพ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้ที่เป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คนเราควรรู้จักอาชีพของตนเอง ท่านคือ เมล็ด ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต ท่านเป็นตัวแทนของความปิติ มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านมีคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ทั้งหมด คุณสมบัติพิเศษของท่านนั้นแตกต่างกัน มีคำกล่าวถึงท่านว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกๆ ของท่าน ดังนั้น แน่่อนว่าท่านจะเป็นทั้งแม่และพ่อ ไม่มีใครดีขึ้นได้จนกว่าเขาจะรู้จักอัลฟา ลูกรู้ว่า ในบาร์ดในยุคทองเคยมีอาณาจักรของเทวาและเทวี ลักษณะมีและนารายณ์คือ เทวีและเทวา ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจว่า แท้จริงแล้วลักษณะมีและนารายณ์เคยเป็นนายคนแรกของบาร์ดนี้ นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี คูลี! เมื่อพ่อและครูกำลังอธิบายแก่ลูกๆอยู่นั้น พวกเขาจะมองไปรอบๆ ทุกที่ เพื่อดูว่าลูกกำลังฟังและซึมซับเป็นอย่างดีหรือว่าโยคะสติปัญญาของพวกเขา กำลังเร่ร่อนไปที่อื่น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าพวกเขา กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นกฤษณะ แต่สติปัญญากลับเร่ร่อนไปยังธุรกิจของตนเอง ฯลฯ พวกเขาไม่อาจจดจ่ออยู่กับภาพลักษณ์นั้นได้ ที่นี้ก็เช่นกัน เมื่อขาดการตระหนักรู้ที่เหมาะสม พวกเขาจะไม่อาจซึมซับได้ ชีพบาบาบาจะให้มนตราแก่ลูกสำหรับจัดระเบียบจิตใจ เพื่อที่ลูกจะควบคุมมายาได้ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา จงนำสติปัญญาของลูกติดต่อกับท่านในโยคะ เวลานี้โยคะสติปัญญาของลูกไม่ควรจะตรงไปหาบ้านเก่า สติปัญญาของลูกควรติดต่อกับพ่อในโยคะ เพราะลูกทุกคนต้องมาหาพ่อ พ่อมาเป็นผู้นำทางเพื่อพาลูกๆกลับบ้าน นี่คือการให้พลังชีวิตชีวา ลูกคือผู้ที่รับพลังจากชีวา เพราะว่าพระเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้คนจึงเชื่อว่า ท่านจะทำให้ผู้ที่ตายไปแล้วฟื้นขึ้นมาได้อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า ลูกๆผู้เป็นที่รักเอ๋ย แต่ละคนที่อยู่ในละครนี้ได้รับบทบาทยอันเป็นนิรันดร์ของตนเองแล้ว พ่อคือ ผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลัก พ่อไม่อาจทำอะไรกับบทบาทยของใครในละครได้ ผู้คนคิดว่า ไบไม่ทุกไบเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพระเจ้า พระเจ้าจะนั่งออกคำสั่งกับไบไม่ทุกไบหรือ พระเจ้าเองพูดว่า พ่อเองก็ยังคงถูกผูกไว้กับละครเช่นกัน ไบไม่

ไม่ได้เคลื่อนไหวตามคำสั่งของพ่อ ความคิดเกี่ยวกับการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นทำให้ผู้คนของบาร์ตยาจนค้น  
ค้นอย่างสิ้นเชิง บาร์ตจะสวมมงกุฎด้วยความรู้ของพ่อ ลูกรู้ว่า วัดดิลวาลาได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำ อติเทพ  
คือ ดิลวาลา ผู้ที่ชนะหัวใจของทุกคนทั่วโลก พระเจ้าผู้เดียวนี้คือ ผู้เดียวที่ชนะหัวใจของผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคน นี่คือ  
อนุสรณ์ของพวกเขา เหนือขึ้นไปคือ ภาพของเหล่าเทพ และเบื้องล่างนั้นแสดงให้เห็นว่า พวกเขากำลังทำ ทาปาเซียของ  
ราชาโยคะ ลูกๆจำนวน 108 คนกำลังนั่งอยู่ในท่าโยคะในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา พวกเขาคือ ผู้ที่ได้ทำให้บาร์ตกลายเป็น  
เป็นสวรรค์ คานธีจีเคยพูดว่า เขากำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามในโลกใหม่ อย่างไรก็ตาม มีความบริสุทธิ์ในโลกใหม่ แต่  
เขาไม่อาจนำสิ่งนั้นมาได้ เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ มนุษย์ไม่อาจทำงาน  
นั้นได้ มีการพูดถึงผู้นี้ไว้ด้วยว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนปลายของชาติเกิดสุดท้ายของเขา ดังนั้นเขาก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยใช่  
ไหม ผู้ที่เคยบริสุทธิ์อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ และกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้  
กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาเสียเอง นั่นคือ พวกเขาได้กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา พระเจ้ามาและพบกับผู้เลื่อมใสศรัทธา  
ผู้คนเหล่านั้นทำความเพียรพยายามเพื่อได้รับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์เพื่อที่ว่าตนเองจะได้เป็นอิสระจากการเล่น  
บทบาท อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ พระเจ้าพูดว่า พ่อเองก็ยังไม่ได้รับการหลุดพ้นอันเป็น  
นิรันดร์เช่นกัน พ่อยังต้องมาเพื่อรับใช้ด้วย พ่อต้องเอาใจผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อยังต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในร่างที่  
ไม่บริสุทธิ์ เพื่อให้บาร์ตแห่งนี้เป็นเจริรู้งเรื่อง เพื่อที่จะมาคืนอำนาจในการปกครองตนเองที่ได้สูญหายไป และทำให้ลูก  
กลับมาบังคับรำรวยอีกครั้ง พ่อได้มาหลายครั้งแล้ว และพ่อจะมาอย่างต่อเนื่อง พ่อจะทำให้บาร์ตงดงาม นี่คือ โลกปีศาจ  
และพ่อจะทำให้โลกนี้สูงส่ง ผู้ที่จดจำพ่อได้จะได้รับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง ชีพบาบามาทุกวงจรเพื่อให้มรดกแก่บาร์ต  
ปัจจุบันนี้ ผู้คนไม่ได้ฉลองวันเกิดของท่าน พวกเขายกเลิกวันหยุดนั้นที่เคยแสดงไว้ในปฏิทิน จริงๆแล้ว ควรฉลองแค่  
เพียงชีพขันธ์เท่านั้น การฉลองวันเกิดของผู้อื่นนั้นไม่มีค่าใดเลย การฉลองวันเกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา  
ผู้เดียวนี้เป็นสิ่งที่มีค่า เพราะท่านทำให้บาร์ตกลายเป็นนกกกระจอกทองคำ คำสรรเสริญเป็นของผู้เดียวหนึ่ง ผู้คนเชื่อว่า  
คงาคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้มีความสุขอยู่กับสิ่งเดียวนั้น พวกเขายังคงเร่งร้อนไปทั่วทุกหนแห่ง  
พวกเขาพิสูจน์ว่า ตนเองนั้นไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ และลูกๆผู้  
ที่เป็นคงคาแห่งความรู้ก็ได้ไหลออกมาจากท่าน สรัสวตี กังก้า(คงคา) และยมนาเป็นชื่อของลูกๆ วัดถูกสร้างขึ้นริมฝั่ง  
แม่น้ำคงคา จริงๆแล้ว ลูกคือ คงคาแห่งความรู้ ลูกไม่ใช่เทพ ลูกคือ บราห์มิน พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของเทพขึ้นมา และ  
ตั้งชื่อให้ว่า คงคา พวกเขาไม่รู้เลยว่า ลูกๆ ชัคตีคือ คงคาแห่งความรู้ เวลานี้ ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพด้วยราชา  
โยคะนี้ นี่คือ โยคะที่แท้จริง โยคะอื่นๆ ที่ผู้คนสอนกันนั้นทำให้ลูกสุขภาพดีเพียงแค่ชั่วคราว ด้วยการมีโยคะกับพ่อผู้เดียว  
นั้น ลูกจะมีสุขภาพที่ดีตลอดกาล เวลานี้พ่อนั่งอยู่ที่นี้ และทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกไม่อาจรับมรดกได้จนกว่าลูกจะ  
พิจารณาว่าตนเองคือดวงวิญญาณเป็นลูกของพระเจ้า คนอื่นๆที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นพี่น้องชาย ชาวบาร์ตพูดว่า เราทุกคน  
คือ พ่อในรูปแบบของพระเจ้า ชีวอัม ทัทวัม (นั่นคือชีวา และคุณก็เช่นกัน) พ่อทุกคนที่ได้รับความสุขนั้นจะได้รับมรดกแห่ง  
ความสุขได้อย่างไรเล่า นี่เป็นความมิดสนิท นี่คือ กลางคืน ความรู้คือ กลางวัน ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกๆ คือ  
นักสังคสมสเคราะห์ทางจิต ผู้คนเหล่านั้นคือ นักสังคสมสเคราะห์ทางกาย ลูกจึงอย่าให้แกจิตวิญญาณเพื่อที่พวกเขาจะกลับ  
มาบริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นทำงานรับใช้ทางกาย พ่อนั่งอยู่ที่นี้ และอธิบายว่า มีความแตกต่างมากมายเหลือเกิน ลูกจดจำ  
พระเจ้าและกำลังจะกลายเป็นเทวาเทวี พระเจ้าเองนั้นพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก พ่อมาเป็นทาสของลูก เวลานี้ จงยอมรับสิ่งที่  
พ่อบอกลูกๆ สิ่งนี้คือ ศรีมัททควัท ท่านคือ ผู้ที่สูงส่ง บางคนพูดว่า วันเกิดของบราห์มาสูงกว่า เปลาเลย! ชีพบาบา คือ ผู้ที่  
สร้างบราห์มา วิษณุ และชางก้า และให้พวกเขาทำสิ่งต่างๆ ไม่เช่นนั้นแล้วโลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไรเล่า วันเกิด  
สูงสุดเป็นของตรีมูรติชีวา ชีวามาพร้อมกับบราห์มา วิษณุและชางก้า ดังนั้น ควรจะมีการฉลองวันเกิดของท่านเท่านั้น ทุก  
วันนี้พวกเขาฉลองวันเกิดให้แม่แต่แม่และสุนัข ผู้คนมีความรักให้กับสุนัขอย่างมากมาย ดูสิ เวลานี้โลกได้กลายเป็นเช่น  
ไรไปแล้ว! พวกเขาพูดว่า ไม่มีสิ่งใดในยุคทอง กฎจะไม่ปล่อยให้เป็นเช่นนั้น ในยุคทองจะมีมนุษย์และสัตว์จำนวนเล็ก  
น้อยเท่านั้น ในช่วงแรกๆจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมากนัก เวลานี้โรคภัยจำนวนมากปรากฏขึ้นมา และสัตว์ทั้งหมด ฯลฯ ก็ยัง  
เพิ่มขึ้นในภายหลังด้วย ในยุคทองแม้แต่วัวก็ดีมาก พวกเขาคือ กฤษณะเลี้ยงวัว พวกเขาไม่ได้พูดว่า เคยมีวัวที่เป็นชั้น  
หนึ่งในยุคทอง ที่นั่นพระราชวังลูกประดับประดาด้วยเพชรและอัญมณีสำหรับเทพ ที่นั่นพระราชวังทำจากอิฐและดินเหนียว  
ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะไม่เคยจากโรงเรียนนี้ไป แม้ว่าบางคนมานั่งอยู่ที่นี้ ถ้า  
เขาไม่เข้าใจเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนเอง เขาก็จะไม่อาจเข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อลูกไปยังชุมชนทางจิตอื่น พวกเขาไม่  
ได้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ นี่คือ โรงเรียน ในโรงเรียนนั้นเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นมีความจำเป็นอย่างแน่นอน  
ลูกรู้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนเอง ความรู้จะไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่ไม่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของตน พวกเขาจะ

ไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่มาในภายหลัง(ในวงจร)จะไม่อาจไปสู่สวรรค์ได้ อัจชะ..

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. จงให้โยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับพ่อผู้เดียวเสมอ อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกไปสู่อำนาจและโลกเก่า จงทำให้ตนเองอยู่ในสภาพที่มีสมาธิและมั่นคง
2. จงซึมซับทุกคุณสมบัติพิเศษของพ่อไว้ในตนเอง จงประพรมหยดแห่งความรู้ให้กับทุกดวงวิญญาณ จงดับไฟของพวกเข และทำให้พวกเขาเยือกเย็น

**พร:** ขอให้ลูกมีสายตาวาวไกล และทำให้จิตใจของลูกบริสุทธิ์แทนที่จะทำให้จิตใจหมดความรู้สึกรู้สึกหรือหยุดมัน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะทำความเพียรพยายามอย่างมากมายที่ว่า พวกเขาจะฝึก การหายใจ(ปราณายาม) และทำให้จิตใจหมดความรู้สึกรู้สึก ลูกทุกคนเพียงแค่อำนาจจิตใจติดต่อกับพ่อผู้เดียว เท่านั้น ลูกก็ได้ทำให้จิตใจไม่ว่างเว้น ก็เท่านั้นเอง ลูกไม่ต้องหยุดมัน แต่จงทำให้จิตใจบริสุทธิ์ เวลานี้ จิตใจของลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองจิตใจจึงบริสุทธิ์ การเร่ร่อนของจิตใจได้หยุดลงแล้ว ลูกพบ จุดหมายปลายทางของตนเองแล้ว เวลานี้ลูกรู้จักตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ ดังนั้น ลูกจึงกลายเป็นผู้ ที่มีสายตาวาวไกล และมีสติปัญญากว้างขวาง ลูกจึงเป็นอิสระจากการทำความเพียรพยายาม

**คติพจน์:** ผู้ที่รับประทานอาหารบำรุงแห่งความสุขอยู่เสมอ คือ ผู้ที่มีสุขภาพดี และมีความสุขเสมอ

\*\*\* โอม ขานติ \*\*\*